

Jean Tummers (Wilhelmus Johannes) (* Euskirchen (D) 21-11-1911 –

† Rhenen 13-05-1940)

De in Sittard woonachtige Jean Tummers had verkering in de gemeente Helden en zou na de oorlog gaan trouwen. Als dienstplichtig soldaat van de Mitrailleur Compagnie, 1^e bataljon van het 24^e Regiment Infanterie was hij toegevoegd aan een andere compagnie die een verkenning / aanval moest uitvoeren in de buurt van de timmerfabriek 'De Stoomhamer' op de Grebbeberg bij Rhenen.

was in het huwelijk te treden. Maar het heeft zoo niet mogen zijn. Juist nu het leven voor hem zoo glansrijk werd, verdween de levensglans van zijn eigen gelaat en vermeldde een kort bericht zijn vroegtijdige dood op het slagveld. O-God, wat trof Uw gezegende hand hier zwaar. Doch ondanks dat waart Gij toch de oneindig Goede en Liefdevolle. En daarom dan ook diepbedroefde Moeder, broers, zusters en ook gij, zijn verloofde, met wie hij zoo graag een nieuw leven had willen opbouwen, legt u neer bij deze, zoo moeilijk te dragen, beslissing van God. Zoo moest het geschieden. Zoo wilde het God. En laat ons hopen, dat zijn dood de algeheele wereldvrede moge bespoedigen.

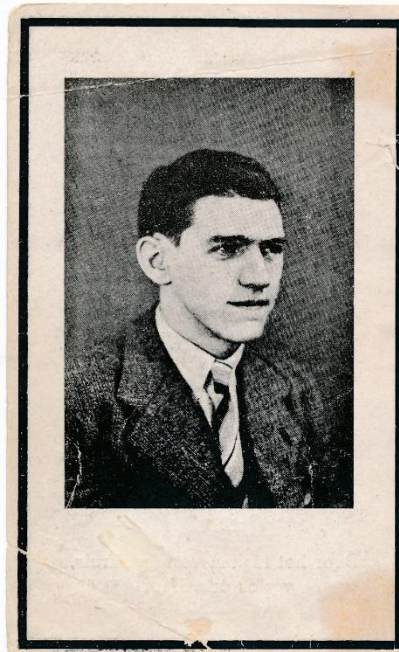
Dat hij ruste in vrede.

†

Door het teeken van het Kruis,
verlos ons, Heer!

Zijn bidprentje.

JEZUS! † MARIA! † JOZEF!

†

In Uwe godvruchtige gebeden
wordt aanbevolen
de ziel van zaliger

**WILHELMUS JOANNES
TUMMERS**

Geboren te Euskirchen 21 November 1911 en gesneuveld in den strijd bij Rhenen, 13 Mei 1940.

„T IS GOD, DIE HET AL BESCHIKT.“

Zoo eischte de oorlog ook hem op als een uit de velen, die voor de verdediging van het vaderland hun leven hebben moeten geven. Een zoon, een broer vol goedheid en hartelijkheid. Een stevige steun voor Moeder, een gelukkig en blij bezit voor broers en zusters. Iemand, die geen eischen stelde, maar eenvoudig van hart was, en met alles tevreden. Gezond en wel ging hij heen, vervuld met de zoete hoop om zoo gauw de oorlog voorbij